

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: **К.В. 4/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од **18.06.2008.** године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 18.06.2008.ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 09.40 ЧАСОВА

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је веће у неизмењеном саставу.

Да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић,**
- **Пуномоћници оштећених адвокати Даниловић, Тодоровић, Баровић и Томић,**
- **Те браниоци оптужених адвокати Заклан, Вукотић, Перески, Дозет, Ковачевић, Јелушић, Бељански, Бојков, Машић и Ђорђевић.**

А одсутни су браниоци адвокати Јеврић Зоран.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Судија ја ћу колегу Јеврића Мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени Перић је сагласан да га на данашњем главном претресу брани бранилац адвокат Перески.

Одсутни су и браниоци оптуженог Војновић Милана, адвокати Вујин, Пилиповић, Продановић, Мијатовић и Кошћал.

Господине Војновићу, јавља се адвокат Заклан у замену за Вашег браниоца адвокат Вујина. Сагласни?

Оптужени Војновић је сагласан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца, адвоката Вујина брани бранилац адвокат Заклан.

Одсутни су и браниоци оптужених Вујановић Станка и Калаба Наде, адвокат Перковић Мирослав, Травица Бранислав и Илија Гостовић.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Господине судија, у договору са окривљенима ја ћу данас замењивати колеге. Адвокат Машић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перковића?

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Дабоме, колегу Перковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отпужени сагласни?

Отпужени Вујановић и Калаба су сагласни да их на данашњем главном претресу уместо браниоца, адвоката Перковића брани бранилац адвокат Машић.

Одсутни су и браниоци оптуженог Ланчужанин Милана, адвокати Калањ, Станић, Штрбац, Рајић, Станојловић и Марић.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Адвокат Снежана Ковачевић у замену за колегу Ђорђа Калања уз сагласност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ланчужанин сагласан?

Отпужени Ланчужанин сагласан је да га на данашњем главном претресу уместо браниоца адвоката Калања брани бранилац адвокат Ковачевић Снежана.

Одсутни су и браниоци адвокати Ђурђевић за Златар Вуја, те Илија Радуловић и Слободан Сташевић као браниоци оптуженог Мугоша Горана.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Колегу Сташевића ћу ја данас мењати, а замолићу да мене замени колега Перески од пола дванаест када ћу морати да напустим суђење ако тада будемо још радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Отпужени Мугоша сагласан да га на данашњем главном претресу уместо адвоката Сташевића брани бранилац адвокат Бељански, а овог након паузе да замени бранилац адвокат Перески.

Па је и оптужени Шошић у том смислу сагласан, јел тако, господине Шошићу? Шошићу сагласан, господине Шошићу, нисте разумели, Ваш бранилац Бељански ће око пола дванаест напустити судницу због обавеза па су се договорили да га замени Перески. Сагласан, сагласан.

У међувремену приступио бранилац адвокат Сташевић.

А већ смо му нашли замену.

Одсутни су и браниоци оптуженог Драговића, адвокати Перовић и Марић.

Сви оптужени су ту каже судска стража, јел тако, а и Љубоја, Катић и Мугоша.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја бих замолио уз Ваше допуштење да напустим претрес имам неку истрагу горе, а замењиваће ме Рајко Јелушић, адвокат, имам сагласност и мог брањеника Пејића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах или?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Па ја сам остао само због тога да видим ако сте планирали данас изјашњење Пејића онда бих остао док се не заврши то, ако не онда бих молио да то оставите за сутра што би мени више одговарало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу изјашњење?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Па по питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само смо дали списак, онај списак, да нам преда списак са заокруженим именима, потпише и то ћемо да приложимо судском спису, и ништа више?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле можете одмах а мења Вас колега Јелушић.

Оптужени Пејић је сагласан да га у даљем току данашњег главног претреса уместо браниоца адвоката Ђорђевића који је напустио судницу по одобрењу председника већа због других обавеза мења бранилац адвокат Јелушић.

Сведоци Пауновић, Премовић, Симић и Лукић, сви су ту?

Приступили су и сведоци Пауновић Радоје, Премовић Вукашин, Симић Миливоје и Лукић Бранислав.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС НАСТАВИ

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Сад имамо проблем, тражи један сведок да буде први саслушан, па онда други сведок тражи, односно моли да он буде први саслушан, и сад ја морам ипак да одлучујем.

Позовите сведока Премовић Вукашина.

Сведок ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Премовићу. Име Вашег оца је?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Милосав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени и где?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: 1946.године, село Доње Јариње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина Лепосавић?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Општина, сада Лепосавић, некада је била Лешак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Некада је била Лешак, сада Лепосавић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте по занимању?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Дипломирани машински инжењер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Машински инжењер. Запослен?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: У фабрици аутомобила «Застава» Крагујевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Застава» аутомобили, у чину резервног мајора, јел тако?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настањен у Крагујевцу, улица Спасеније Цане Бабовић број 1/19?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок Премовић Вукашин, са подацима као са записника од 27.маја 2005.године, упозорен, опоменут, уз подсећање председника већа на заклетву за сведока исказује:

Господине Премовићу, данас ћемо Вас поново саслушати као сведока и данас сте дужни казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, све чега се сећате дужни сте да нам пренесете, дакле ишта не смете прећутати. Положили сте својевремено у овој истој судници и заклетву за сведока ако се тога сећате.

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас ја само подсећам на обавезе из те заклетве?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, сведочили сте у овој судници 27.маја 2005.године, господине Премовићу и тад сте нам рекли и описали Ваше учешће на вуковарском ратишту у јесен 1991.године. Ваше задатке, послове које сте радили и одговарали сте на наша питања, па Вас питам, да ли остајете при том свом исказу?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Остајем потпуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли томе шта да додате, да ли сте се у међувремену можда чега присетили?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Па немам шта да додам, ја сам тамо у јединици био у оперативном одељењу, водио сам повремено ратни дневник и оперативни дневник, оно што сам тамо записао иза тога стојим, јер тад је то одрађено, иначе сећања су избледела, сад кад би требао да се нечега присећам тешко да би то могао нечега да се сетим. А прошли пут ми је предочен ратни дневник и оперативни дневник и ја сам га прочитао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, потврдили сте да је то Ваш рукопис?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Мој рукопис, ништа ту немам да додам, јесам направио један лапсус, нешто сам ваљда при крају оног сведочења рекао везано за неке јединице, али то сам помешао са оним што сам вероватно читао у новинама, али оно што стоји у оперативном и у ратном дневнику је мој рукопис и, пошто сам ја делимично то водио, и мислим то је оно што је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Премовићу, ја за Вас немам питања, а разлог Вашег позивања овде је што је одбрана неких оптужених тражила да Вас се поново позове и чује у смислу да одговорите на нека додатна питања, знате.

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Вујовић.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: (оптужени Вујовић). Пошто ми је лап-топ прогутао питања која сам спремио, да вам не дужим, ја сам на брзину нешто избацио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче је прегледан овај нови Ваш лап-топ, схватио сам да је то прегледано, и дакле прегледано у том смислу, а Миле нема, тренутно нема времена због неких других обавеза да Вам испребацује фајлове у то ново, али ми је обећао да ће то до краја ове седмице учинити, тако да ћете имати, господине Вујовићу имаћете овај нови лап-топ и ево практично цело лето, ради припреме у том смислу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Хвала. Мени је сад, ако се случајно, пар питања ћу само поставити, ако се поновим Ви слободно реците одбија се, јер не знам, на брзину сам, јутрос сам на брзину све ово избацио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок унео податке да се воде борбе око болнице и да се очекује предаја око 200 припадника МУП-а ЗНГ, то се

налази у ратном дневнику. Да ли да предочим то или, значи интересује ме тај податак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разумели питање?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да сте тако што уносили?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ево па можемо да покажемо само?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Може, само ако могу да видим, иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте нам, је ли проблем да нађемо сад ратни дневник ту?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ево имам ја ако хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да погледам ја прво?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видим ја. Јесте, то је то, то је то.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи само тај податак ту што је окружено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте тај став на дну стране, тај став заокружен црвеним, дакле цео тај комплетна став, јел то Ваш рукопис?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И потпис?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Јесте, ово је моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе, нема потребе да читате, ни да, сад видимо шта сте унели ту, знате. Добро хвала. Јел има још у овом смислу господине Вујовићу? Добро. Сведок је и прошли пут потврдио да је практично све то његов рукопис, сад ја наравно.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, покушаћу само на основу овога, хтео сам само ту поврду и ништа.

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Ако смем да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Ако смем да додам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, кажите?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Ја сам дошао у реон Вуковара 07.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте то?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Ми смо одмах добили одговарајуће задатке и ја сам бележио оно што ми је и речено или сам дошо до сазнања. Сад треба видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснили сте нам то како је дошло до тога да Ви то уопште радите и тако даље?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Јасно, јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок '95.године, односно четири године после ослобођења Вуковара преписивао можда овај ратни дневник?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Прошли пут сам исто рекао, нисам јер ја у јединицу нисам одлазио сем да се раздужим.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. Како сведок коментарише да је уписано да се воде борбе око болнице 19.11.'95.године, како то само коментарише, значи '95., је уписао?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Видео сам прошли пут, па сам прецртао, направио сам вероватно кад сам писао лапсус, питање је, колико је време које је било уписано, можда сам био преморен па сам направио грешку. Али сигурно нисам преписивао ништа.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја ћу још само један коментар, и једно питање, два питања кратка, само да дам коментар у вези овога. Значи може се десити да се погреши година, па да се упише прошла година, али да неко ко води евиденције и ко рутински пише једну годину читаво време у овом случају сведок Премовић, значи он то уписује, и уписује стално 1991.годину, да му се деси да упише годину будућности односно 1995., то је немогуће, то је мој коментар и то је моја примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И примедба, наравно?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. То је доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви неко објашњење? Чули сте ово као и приговор и примедбу?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Па немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само премор јел тако?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Могуће да је био премор, видели сте и сами ратни дневник сам писао на оним обрасцима из свеске и тако је то време било.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Без обзира што пише 1995.година, на основу чега се види да је ратни дневник или исправљен или преписиван, да ли сведок зна да је у то време у 18.00, како стоји у ратном дневнику, односно како је он уписао податак, да ли је знао да су борбе у Вуковару па и око болнице одавно престале, да ли је знао то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ово схватите не као питање него као примедбу?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Добро, ево овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то је тачно?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Ја могу да кажем, ја нисам био у самом Вуковару, ја сам био у Негославцима, на командном месту, и кад ми неко од чланова команде каже шта да упишем, било да је то начелник штаба, било да је то командант, било да је то неко од мојих претпостављених, ја понешто сам и уписивао, разумете. Кад кажем понешто, није се уписивало све, поготово кад је ратни дневник у питању, ако су биле престале борбе, ја сам оног тренутка кад сам сазнао да више не треба да се води ратни дневник онда се и не води ратни дневник по престанку борбе, само оперативно и тактичко.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, то само један коментар дајем ово што стално говорим да се помера датум, значи нема везе и када померимо датум на 19., опет су престале борбе одавно, разумете, и кад померимо датум кад прихватимо оно што стоји у оптужници опет су одавно престале борбе. И још једно питање, како је сведок знао да се очекује предаја баш 200 припадника

МУП-а и ЗНГ, баш толико колико је ексхумирано на Овчари и ко му је дао тај податак, значи да се баш 200 предаје, ко му је дао тај податак, да ли се сећа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете нешто у том смислу да кажете?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Пише тамо са стране, извор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извор информације?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Дабоме, или је то господин командант Војиновић, како беше, јел, или је то начелник штаба или је мој претпостављени, био Душко Јанковић мајор, ја то нисам мого, није ми био циљ да измишљам, а могуће су грешке, ја.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Овде пише Јанковић, мајор Јанковић?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Дабоме, мајор Јанковић је био наш руководиоца у оперативном одељењу и ако ми је он то рекао ја сам записао.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има нешто да пита сведока? Златар Вуја.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Хтео бих само једно питање за господина. Која је јединица њихова у реону Грабова, ноћ 20., на 21? Која јединица је ваша стационирана у Грабову, у реону Грабова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли, прво, да ли се сећате тако чега, да ли је уопште нека јединица Ваша била стационирана тамо на том реону Грабова?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: На том простору су били делови наших јединица, где је ко био ја у овом тренутку не могу да се сетим, једино ако сам записао тада. Али сада, пошто је то било '91., да се сетим, људи, па то је немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, јасно, разумемо.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Молио бих да му предочите из ратног дневника у реону Грабова, од три до четири сата ноћ, то је уписано у седам сати ујутру, то је уписано, три, четири сата ноћи 20., на 21., њихова јединица је дејствовала и чак и три гранате испале у реон Грабова. Да ли је то истина, знамо сви шта се дешавало у то време тамо, да ли је то тачно или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Не знам, откуда знам.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: У ратном дневнику пише, јединица од три до четири сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може он тога да се сети господине Златар, он је и у.

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Ако имате да погледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите и он је у уводу казивања данашњег рекао, ја сам унео, ја сам убележио ствари, сад очекиват од мене да се после толико времена сетим.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Господине председниче већа, могао би знати ко му је то рекао ако му се предочи дневник, нешто би морао знати ко му је то предочио, ко му је то рекао, јер чујемо да се њихова јединица дан пре повукла, од Јан Марчега то смо чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Јан Меркач тврди да се та јединица повукла дан пре, 20., одмах после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви изговорили нечије име и презиме овде?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле сведок «А»?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Сведок «А», да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се сведок «А» повукао тада, нису. Ако сте пратили његово казивање тек, дан или два након тога.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Сведок «А» тврди да су се они ујутро одмах рано повукли, значи ту ноћ би био тамо. Сведок «А» тврди да су се ту ноћ, ујутро одмах после тих дешавања да се он ујутро известили и да су се повукли они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да погледамо на коју Ви то забелешку мислите господине Златар, што би требало да се расправи са сведоком., 16., 18., 19., треба тога још да има овде, ово је 19., 23 сата, а Ви мислите на коју забелешку?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На коју забелешку мислите, од када и које време?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ратни дневник, ово или, у ратни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво да ли је ратни или тактичко-оперативни?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Оперативни дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оперативни.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ево има овде, ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте, донесите, ево док потражимо у евиденцијама, потом и физички, дајте донесите Ви то да погледамо. Да, ово је прибелешка под редним бројем 13, 21.11.'91., у седам ујутру, ноћ протекла мирно, артиљерија није дејствовала у току ноћи између три, четири сата, на положајима у реону Грабова, отвара се ватра из пешадијског наоружања, јединица је одговорила ватром из пешадијског наоружања, испалене су три гранате. Капетан прве класе, неко тамо, потпуковник Бешевић, добро.

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Јесам ли ја забележио то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, сад ћете Ви то да погледате. Можете господине Златар укључити овај микрофон овде, или тај ту, да. Прибелешка под редним бројем 13.

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Под редним бројем 13?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, горе при врху стране?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Ово, под редним бројем 13 није мој рукопис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, то ми се прво наметнуло да то није онај рукопис претходни?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Капетан Ристић, ово је неко други писао и.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ко је могао писат?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Молим?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ко је могао писат још?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Па исто оперативац али други, који је у том времену био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, ту се наводи и неки Бешевић и тако, и тамо с десне стране капетан прве класе Ристић или?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Капетан Ристић из оперативног одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из оперативног одељења?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Дабоме, Бешевић је био командант, ако смем отворено да причам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: ЕМПОАД-а и он је био негде на положају ван Негославца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то није уписао. По својој функцији он не би требало да он може да уписује у ратни дневник?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ако, овај Ристић?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Ристић је исто оперативац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као и Ви?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Као и ја. Писао је оно, или му је неко рекао или дошо до сазнања. Мада ми не би смели тако је бар правило у војсци да своја сазнања и своја запажања не пишемо, него да кад нам неко каже да то запишемо, ипак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То разумем.

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Ми нисмо командовали јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све Вас ово питам због тога, има још тих прибелешки са тим истим рукописом који се разликује од оног првог за који сте нам Ви рекли да је Ваш и сад ту?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту долази до прекида и сад је неки други рукопис, па Вас питам ко Вас је заменио?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Капетан Ристић, исто оперативац у Оперативно наставном одсеку. Али то ја нисам ја, односно нисам ја, направио сам лапсус, можда сам се лоше изразио.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: А да ли је Ваша јединица тога дана 21., још у реону Грабова и Овчаре, или се повукла у јутарњим сатим, да ли Вам је то познато?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Па не могу сада да се сетим одавде, са ове дистанце, верујте. Пазите, ја сам имао и своју бележницу, ја да сам имао кући па да погледам то, ми смо те бележнице вратили војсци, те бележнице су спаљене, оне се не чувају, чувају се нека документа као оперативни дневник, ратни дневник и остало.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли Вам је познато, да ли сте били тамо у реону Грабова и тога, када је долазио Ваш синдикат из Крагујевца?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Јесу долазили људи из синдиката, пролазили су кроз командно место, то знам.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли су били ту у?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Да ли су били у Грабову, ја не могу да Вам кажем.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Мислим, јер то пише у дневнику да су вас обишли из школа из синдиката у реону Грабова и све ту?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Добро, ако је то капетан Ристић тамо писао, онда то нисам ја забележио, видите са стране.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не, не добро, питам да ли Вам је познато, да ли се то дешава?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Не, не, знам да су долазили.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Били сте значи присутни када су били на Грабову и то ту?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Не, не, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него зна да су долазили, после тога су прошли кроз командно место.

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Ја знам да су долазили, они дођу на командно место, да ли ме разумете, и знам да су долазили. А сад где су после били не знам.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Важи, важи, ништа онда.

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Нисам вероватно био тада на.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Знате само за командно мести или знате и за Грабово и за командно место? Не разумем Вас.

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Да будем јасан, ја сам нон-стоп био на командном месту.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Ја нисам обилазио јединице окол, нити сам водио било какве делегације било куда, ја лично. Јер био сам задужен за приштабске јединице, за организацију на команданом месту, то је моје било задужење и зато се ја нисам померао одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Важи, ништа онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, има ли још неко? Нема.

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Ја се извињавам ако нисам помого.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд господине Премовићу?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Па ја сам и прошли пут и сада дошао аутомобилом, ако може да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми Вам можемо досудит само трошкове у висини цене карте у јавном превозу. Према нашим подацима она је Крагујевац-Београд-Крагујевац 1.350,00 динара.

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Ајде нек буде то, мада сам и данас изгубио дан у фабрици али није важно, то нека иде на мој терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи путне трошкове те му се исти у износу од 1.350,00 динара и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала господине Премовићу, можете ићи.

Ја молим режију да нам. Нећемо уводит сад ниједног сведока, погледаћемо један видео клип, није онај који сте Ви тражили господине Драговићу, није за сада, пустићемо и то наравно. Један други, претпостављам да сте га видели.

Нека сачекају сведоци мало.

Реч је о видео клипу, доказу под бројем П 288 у предмету тужилац против Војислава Шешеља, тај видео клип има неки минут, можда и приказан је у том предмету против доктора Војислава Шешеља, и ја молим режију да нам у судници на мониторима прикаже овај видео клип. То смо прибавили прије једно месец ипо, два дана. На моје тражење послали су нам из Трибунала. Не знам зашто нема тона? Раде ли монитори, не ради уопште ни један? Па онда имамо проблем, јако је важно да ово виде оптужени, ја сам очекивао, односно моје питање би било да ли се неко препознао. Ништа, дајте пробајте да окренете ове мониторе. Само тај један ради? Не, окрените пар, дакле који монитор не ради. Дакле, укључиће ове велике, е па одлично. Све ради. Ја вас молим да поновите онда овај видео запис.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да се врши увид у видео клип П 288, прибављен од МКТЈ.

И само ако, ја не знам да ли има тона?

Хвала, то је неки минут, минут времена траје. Господине Ланчужанине и господине Драговићу, да ли сте се препознали? Ево, Ланчужанин изволите?

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Ја се извињавам судија, ја се извињавам ако дозволите. Ја имам примедбу на начин на који је ово што сте Ви нама презентирали уопште сада пуштено овде у судници. Дакле, ми ту пресуду коју је суд иначе донео одлуку да се уврсти, чекамо месецима, сад се овде појавио неки снимак за који не знамо, онај датум доле, па то у сваком неком фото шопу то се деца могу играти, стављати датуме и све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас тако, то.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Значи у сваком случају ја спорим ово као било какав начин увођења доказа у поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите господине Ланчужанин?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ово је очигледно монтиран снимак, ја и Аркан никад за време рата нисмо били заједно. Први пут смо били заједно на прослави ослобођења Лушца 2002., кад се годишњица славила, и на прослави

ослобођења Даља исто 2002., кад се годишњица славила, никад, значи немогуће да су мене и њега заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не да ли сте се Ви препознали на овом снимку?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Јесам се препознао, јесам то ја, али то је тај 19., значи то је тај 19., значи вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, Ви оспоравате ове доле, ову доле временску одредницу, временску ту прибелешку?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да, да. Али то Вам је тај снимак који је извађен клип из оних касета које сам ја својевремено доставио у УБПОК, значи и на тим касетама је доле писало 19.11., као што сад пише 20.11., а сад на овом клипу који сте Ви нама дали да ми гледамо пре годину дана, кад смо ишли да гледамо, значи тог датума уопште нема, то је избрисано, јел ме разумете шта кажем. А овде је остало 20.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли овде видимо и Предрага Драговића?

СВЕДОК ВУКАШИН ПРЕМОВИЋ: Једино да пустите поново да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени се чинило да се види, господине Драговићу, видите ли се Ви на овом снимку? Не, нисте сигурни. При крају самом чини ми се да сте Ви, добро, није важно.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Јел на овој великој плазми има овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете пустити поново задњих 15 секунди, или пустите испочетка. Буквално последња особа на снимку изузев, ево последњег председавајући судског већа, него, претпоследња. Мислим, реко бих да је господин Драговић, но добро.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Јесте, јесе, са оном капом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, са оном капом, тако је.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Гарантујем Вам да је монтиран снимак и из још једног разлога, зато што овде пише 15 сати и 13 минута, а ја сам са Шљиванчанином на мосту, ја, Драговић и Кинез ујутру, то је негде можда девет, пола десет, значи у јутарњим часовима. Значи ово је неко за потребе фалсификовани доказ, или како да се изразим у Хагу, против доктора Војислава Шешеља монтирао да би мене и Аркана ставио у један ћуп, ако ето неке паравојне формације и шта ја знам. То ви сви сами закључите, а углавном ја Вам гарантујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али се види овде неспорно да немате браду?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да немам браду, браво, е тако. То је једино што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вама ово би требало да буде 19?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не, не, снимак где сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, не, него то где сте Ви, невезано где је Аркан?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да, 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Значи то је 19., 19-ога снимају мене, Кинеза и Цецу на мосту са Шљиванчанином, значи то је тај снимак, блиц тог снимка убачен у све ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је објашњење.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ако треба да седнемо негде па да погледамо детаљно комплетан тај снимак, па да видимо како је убачен и где је убачен, вероватно неки вештаци могу да утврдите. Ја Вам гарантујем да је убачен тај снимак, јер ја и Аркан никада заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је као видео клип, управо оволиког трајања приказан на суђењу Војиславу Шешељу, ја као председник већа и жив човек неко ко прати и та суђења, наравно да сам то регистровао, је ли, видео сам вас, видео сам и ове датуме, и показало ми се интересантним, видео сам и да немате браду, је ли, и наравно да сам тражио без предлога странака, по сопственом нахођењу, нашта имам законско право а искрено волио бих да немам, волио бих да немам, да су докази препуштени потпуно странкама, па што изнесете на суд. Али тако је како је, и знајући шта прича у претходном поступку сведок Лукић Бранислав, знајући шта прича.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ме је видео у касарни са шеширом и брадом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, да Вас је овог дана 20., видео у касарни у оно време и тако даље, и препознао по томе, ја сам, моја намера је била да ову видимо, да мало о овоме расправимо па да прикажемо ово и господину Лукићу, да видимо да ли препознаје кога, па можда и Вас.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Е тако, то би било, да њему покажемо да види дал ме познаје ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако је.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Е хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Драговићу?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Председниче већа, сад ови који су видели, ја опет нисам себе препознао, али ови поред мене што седе, Ђанковић и ови, кажу да сам ја и да имам маскирну беретку, ако је то тако. Сад ћу Вам рећ зашто је то битно, ако је то тако ја тачно знам кад је настао тај снимак и где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу замолити режију да нам поново пусти задњих 15 секунди и да стопирамо кад ја кажем, да направимо стоп. Јел може тако?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад. Ево с леве стране, мало само да се.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Јесте, сад сам видео и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Јесте, то сам ја имам маскирни качкет, зенговски качкет, то је онај амерички што су они носили, а сад ћу Вам рећи кад је настао тај снимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то, ево?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Јесте, јесте, прслук јесте и качкет. Тај снимак је настао, ја ћу Вам рећ тачно када је настао, тог дана када сам ја рањен, то је пре акције ослобађања Шесте пролетерске, и то је снимио Новак Живковић, сниматељ телевизије Политике, и због чега то говорим да знам, ја после кад сам дошо из болнице никад више никакву капу нисам носио на глави, али никакву, ни беретку, ни качкет ни ништа, увек сам био гологлав, и због тога знам тачно кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви кажете да је по Вама ово настало кад?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: То је настало, сад ћу да Вам кажем, 10., 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10., 11., да је то направио?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Новак Живковић, он је покојни нажалост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новак Живковић.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Покојни сниматељ телевизије Политике који је био са Томиславом Петерником код нас у штабу, а онај снимак други што смо ми гледали, онај снимак где смо нас тројица исто, тамо ћете видети немам никакву капу на глави и настао је 19.11., пре подне, где смо Милојевић, Ланчужанин и ја у целој тој причи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ланчужанин са наочарима, мислите на онај?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Тако је. Е онај је настао 19.11., а овај је настао 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Захваљујем режији. Изволите.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Председниче, ја сам поднеском од 07.априла ове године тражио од суда да уколико ти видео клипови који су тражени из Хага буду достављени у списе да се о томе обавесте браниоци и да мени буду достављене копије тих снимака. Мислим да то има смисла управо из исказа који смо сада чули, на тај начин ми можемо да проверимо и да консултујемо одређене наше сараднике и да видимо да ли су у питању монтирани материјали, да ли се то на неки начин може утврдити и тако даље, а пре свега што то претставља доказни материјал који је врло битан за поступак из којих ми морамо да се упознамо и да се консултујемо с клијентима пре него што они буду изведени овде као доказ. Тако да мислим да уколико се овај други видео клип који је тражен а који још увек није достављен буде достављен од стране Трибунала, молио бих да се то онда учини, једноставно ту има више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете, добићете.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Или уколико не можемо да добијемо да нам суд каже па да погледамо онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, добићете наравно, наређаћемо вам није никакав проблем и имаћете. Добили смо и тај други, не знам на који Ви мислите у ствари јер је суд тражио два?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, мислим да је други П 76, рецимо или 86, тако некако.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: 275 и 288 су та два која су тражили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: И друга ствар кад сам се већ јавио за реч. Видим да је Вучковић Радојка саслушана као сведок, ја сам исто тако молио суд да будемо обавештени као браниоци о времену и месту њеног саслушања ради присуства на њеном саслушању, видим да се она изјаснила да она Шошић Ђорђа не познаје, али ја сам сматрао, пошто он мени каже да се они познају, чак да би она могла да зна да је он демобилисан 19., ја сама намеравао да је са одређеним питањима потсетим на то, евентуално одакле се могу знате, ко је он, шта је он и тако даље, па смо и очекивали неки

конкретнији исказ у том погледу. Према томе једноставно је сведокиња саслушана без могућности да је било шта питамо и да присуствујемо том саслушању што не мислим да је у реду са аспекта одбране. Тако да сам само то хтео да кажем, не знам зашто је то тако рађено, очигледно су Хрватске власти на тај начин поступиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апсолутно, то нема везе са овим судом, ми смо упутили замолницу и ми смо у тој замолници написали да браниоци желе, одређени браниоци желе да присуствују том саслушању те да буду благовремено обавештени, и сад шта се даље дешавало, дешавало се то да смо добили записник о саслушању. Добро. Позовите сведока Лукић Бранислава?

Сведок БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ

Са подацима као са записника од 17.12.2004.године, упозорен, опоменут, уз подсећање председника већа на заклетву за сведока исказује:

Добар дан господине Лукићу.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Божидар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени и где?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: 10.06.1950.године у Милошевцу, Општина Велика Плана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина Велика Плана. Ви сте официр Војске Србије у пензији?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чину генерал мајора, јел тако?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настањен у Панчеву, улица Моше Пијаде број 123/16?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Кроз 16, тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Лукићу, данас ћемо Вас саслушати као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте да нам верно пренесете, односно ништа не смете прећутати. Ја Вас подсећам само да сте својевремено, прецизније 17.децембра 2004.године, кад сте саслушани у овој судници положили заклетву за сведока па Вас само подсећам на обавезе из те заклетве?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Јасно, јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се тог саслушања у овој судници прије три ипо, четири године?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се то?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: 2005.године у децембру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Да ли остајете при том свом казивању?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли томе што додати, да ли сте се у међувремену чега присетили?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, само могу да заборавим нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да заборавите, добро. Ако остајете при овом свом казивању господине Лукићу ја ћу замолити режију да Вам се сада, ми смо то већ видели, ја ћу замолити режију да Вам се сада. Или боље да чујемо питања, да чујемо питања, мислим да господин Вујовић је желео да Вам постави пар питања, и то је примаран разлог Вашег позивања овде данас у суд. Пошто је оптужени Вујовић желео да Вам се постави неколико питања ради разјашњења, знате. Изволите господине Вујовићу па ћемо после са сведоком и нешто друго?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја бих замолио само ако може на документ камеру да се стави ова наредба, то је наредба значи команде ОГ Југ, строго поверљиво број 464-1, или да не тражите, да Вам ја покажем па Ви погледајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да погледам, дајте?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја бих искористио овај моменат док Ви гледате то и док постављате документ камеру, значи док се наредба ставља на документ камеру искористићу то време да изнесем кратак преглед свих дужности сведока, како би сва моја питања добила свој смисао, значи док стављате ја ћу само то кратак преглед, јел можете Ви на документ камеру ставит то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: О тим својим дужностима који се односе на период док се сведок налазио у Вуковару сведок Лукић, говори на главном претресу 17.02.2004, године, и то се налази у транскрипту на страни 3, ред 1 до ред 43, по доласку, значи кратак преглед само то је пола минуте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, што Ви правите преглед његових дужности, зашто?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, да сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, само да прочитам на основу тога, да смисао добију моја питања, разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма имају она смисла и без тога господине Вујовићу, не знам чему толики увод, ајте ако ћемо поћи, ево, ајте брже ће бити, изволите?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: По доласку Гардијске бригаде у Негославце био је помоћник начелника штаба Гардијске бригаде за оперативно наставне послове и на тој функцији је био све до 03.10., 03.10., по наређењу команданта бригаде пуковника Мркшића прима дужност команданта другог батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другог јуришног одреда, односно батаљону, уместо Адема Бајића и тако?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: По примању дужности команданта другог јуришног батаљона постао је и командант касарне, 13.11., расформирани су јуришни одреди и сведок од тог датума више није командант ЈОД-а два и исто тако ни командант касарне., 14.11., Бајић Адем преузима дужност команданта другог јуришног батаљона, тог 14.11., сведок се враћа на своју пријашњу формацијску дужност помоћника начелника штаба за оперативну наставне послове, али остаје у касарни на истуреном командном месту које је формирано непосредно пре почетка завршених операција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, а Панић нам каже да тамо није било истурено командно место?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, молим Вас само да ја поставим питања редом, ја бих Вас замолио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е сад би молио само документ да се стави на документ камеру. Значи док се поставља уједно и то да објасним у вези документа, тражио сам вештачење, значи аутентичности документа, који сад ставља се на документ камеру, ради се о наредни команде ОГ Југ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај предлог још нисмо добили?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај предлог још нисмо добили?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Како не, ја сам три пута већ предлагао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вештачење овог документа?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, у три наврата сам, усмено нисам у писменој форми, него на главним претресима, у току главних претреса значи, у писаној форми нисам ни једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи тражио сам вештачење, то је наредба команде ОГ Југ строго поверљиво, број 461-1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је сад питање сведоку? Ево погледајте ово господине Лукићу?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Па слабо се види али добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете мало, мало увећајте само. Добро је.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи напомињем да је то фалсификат пошто се позивам на тај фалсификат документ који су они планирали, али може се искористити у друге сврхе, да планирали су да направе формацију територијалне одбране кроз овакав документ. Значи не постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање за сведока?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е сад питање овако. Сведок је рекао да су јуришни одреди расформирани 13.11.'91.године, и да од тог датума више није био ни командант јуришног одреда два, а ни командант касарне. Те да је команду другог батаљона преузео Адем Бајић, а да је он враћен на стару дужност, исфалсификованог документа значи, односно наредбе, се види да се ради о 21.11.1991.године и тог 21.11.'91.године, наређено је да се наведене

јединице раздуже, претпочине, упуте и извлаче на одређене саставе. Пошто је сведок тог 21.11., на основу онога што је рекао већ осам дана на дужности помоћника начелника штаба Гардијске бригаде за оперативно наставне послове и није више командант касарне јуришног одреда, како сведок објашњава с обзиром на његове функције из чега се изузима из ког састава поменуте јединице, ако јуришни одреди не постоје од 13.11., како сведок каже, значи то је осам дана већ јуришни одреди не постоји, из чега се значи те јединице изузимају? Јесте ли разумели? Од 13.11., јуришни одреди не постоје, из којих то формација се изузимају јединице које стоје на папиру?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Питање је мени постављено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Јел ми постављено питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање шта је питање?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Питање је значи, овде стоји да се такозвана територијална, они су ставили територијална одбрана, па онда као Шешелјевци и остале ту још неке формације изузимају се из састава и претпочињавају се, из чега се они изузимају, из каквих састава?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Прочитајте, господине Лукићу, прочитајте тачку један овог наређења, ако не можете ја ћу прочитати, ако?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Господине председавајући, мени је јасно ово наређење, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, видите шта каже, у току 21.11. '91.године, извући добровољачки одред Лева суподерица и упутити га у састав 12 ПМБР/12К. Шта је то 12?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Корпус, корпус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пешадијском.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Корпус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него шта је 12 пешадијском моторизованом, шта је то?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Прво, да ли је сведок упознат у ствари, да ли је сведок био упознат са тим документом, да питамо прво то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тактичку чету првог оклопног, вратити у матични састав. Пита Вас Вујовић из чега то извлачи се, из чега се извлачи добровољачки одред Лева суподерица ако су јуришни одреди као привремене формације престале по Вама да егзистирају, да постоје на том терену, 13.новембра?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из чега, онда остају само батаљони као окосница тих јуришних одреда, јел тако?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постоје батаљони као основна формација?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Оне су биле друге јединице у саставу јуришног одреда, једног, другог, трећег, четвртог, петог, на пример. О томе се ради, а ово је сада касније, значи после 21.децембра, овога, новембра, колико

ја схватам, да оно што је било још у гардијској бригади то је значи око јединица територијалне одбране да се коначно извлаче из бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, дакле оне су биле унутар гардијске бригаде али нису биле по јуришним одредима или при јуришним одредима.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, не, јуришни одреди расформирани 13., и формацијски јединице гардијске бригаде и јединице које су биле у саставу гардијске бригаде извршавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, а како онда сведок коментарише изјаве Радића и свих осталих официра који супротно говоре о томе, који кажу да смо били у јуришним одредима, да нисмо били у њиховом саставу батаљона и остало, како сведок сад каже, ни један сведок то не говори, баш ни један.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја не знам шта други сведоци, ја говорим оно што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они кажу нешто друго, да је ТО Вуковара садејствовала са?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Зависи, ако је командант првог одреда био командант батаљона, он је остао даље командант батаљона, није више командант јуришног одреда, него командант свог батаљона и садејствује са осталим јединицама.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли то значи да смо били у саставу батаљона, ту ТО, па онда у свим осталим?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не бих ја знао, ја не бих знао да кажем, ја само знам да су јуришни одреди расформирани, да сам ја вратио дужност команданту Бајићу, другог батаљона.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли значи сведок не може да објасни из чега се то, да ли је то објашњење, да не може да објасни из чега се изузимају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, из гардијске бригаде?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Из гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не из јуришних одреда, јуришни одреди су престали да постоје, него из гардијске бригаде.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У реду, сведок каже да је 12. или 13.11.'91., одржан састанак да је донешена одлука да се јуришни одреди расформирају и да на том састанку поред њега као команданта ЈО-да два, био и командант ЈО-д једа, јужног одреда један, те командири формацијских јединица гардијске бригаде и Вујановић Станко и Мирољуб, као командири територијалних јединица, па је питање, ко је водио тај састанак?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је водио тај састанак?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Мркшић, командант.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Мркшић?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи то је било друго питање, да ли је још неко био из команде оперативне групе југ?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Па био је начелник штаба Панић, команданти батаљона наши.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Овде је споменуо сведок само да били он као командант ЈО-д два и ЈО-д један, да ли су и остали били команданти, или само њих двојица?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Па јесу, јесу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи сви?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Био је Боривоје Тешић, командант ЈО-да један, био сам ја командант ЈО-да два, био је Ступар командант ЈО-да три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то се дешава 11., на 12.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Дабоме ту негде, 12., на 13.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или 12., на 13.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вујовић нам каже да је 04.новембра, рањен и био на ВМА до 14.новембра?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не знам ја то, немогуће је, по мени је то немогуће.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја бих замолио само да ме пустите, све је то, ако може да ја поставим питање па ћемо доћи то тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, да ли бисте Ви можда да седнете овде?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не извињавам се, ја сам питао ако може, не, не, ја сам се извинуо, ја сам питао ако може, нисам ја тражио, инсистирао, ја сам питао ако може. Ако смо по сведоковом казивању Станко и ја на том састанку и ако смо нас двојица командири територијалних јединица, да ли то значи да су постојале само две територијалне јединице?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, постојало је више, ја знам да су мени претпочинили другу и четврту чету ТО Вуковар, кад сам примао дужност команданта јуришног одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другу и четврту?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир једне, а ко командир друге?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја не могу да се сетим господине председавајући због тога што сам ја њих касније уврстио у борбене групе, значај реорганизацијом јуришног одреда, те сам њихове старешине и јединице ставио под команду мојих официра, мислим из другог батаљона који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били командири Ваших чета?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Овако, Бајић, Цвијо Поповић, затим Пауновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пауновић, који Пауновић?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Пауновић Радомир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пауновић Радоје?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Радоје, Радоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пауновић је?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Он је био командант батаљона другог авалског али је његова чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војне полиције?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је, колико из тог батаљона, колико чета војне полиције је Вама?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Две чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две чете су Вама придодате?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је једном командовао овај сведок наредни, Симић?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Симић, Симић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: А Радоје је био код њега у контроли ту, испред команде, то су били, Предојевић је био на пример командир чете војне полиције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које снаге су биле те две чете ТО, друга и четврта?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Па није то, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које снаге?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Од 30 до 50 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 30 до 50 људи?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да, плус тога у касарни је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате и једног имена тих територијалаца?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Знам да је Родић Здравко капетан био, њега су звали да је добровољац из Београда, Боро Дракуловић из Ловћенца у другој чети, био рањен па је после напустио територију Вуковара, то су били, на пример у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су то били добровољци из Србије или су то били територијалци Вуковара?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Било је територијалаца који су били из Негославца али у позадинској јединици другог моторизованог батаљона, који су у Негославцима били, то је исто територијална јединица Вуковара, али из Негославаца је била и ту их има негде, ту је негде било око 15 људи који су у позадину углавном били доле у Негославцима. То би било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само да кажем да је прошли пут на прошлом претресу сведок рекао да код њега нико није био из територијалне одбране распоређен, то је само коментар, сад и друга и пета и четврта, али идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И мени се то тако наметнуло господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јесте, сигурно је тако само што ево сад не могу.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ево сад ћу ја да кажем господину Мирољубу о чему се ради ту. Ја кад сам дошао 03.10., у Вуковару, у 00, и ушао у онај подрум доле где је било, тек сам тамо негде 04., реферисао команданту да тамо има много јединица и да се не зна ко са киме командује, због тога ја сам и упућен са сменим мајора Бајића, пошто он човек није могао

да обједини и да командује, то се све нашло у касарни ту, доста рањених, доста погинулих, и онда сам ја упућен да то средим стање, кад сам ја видео о чему се ради, ја сам се вратио у Негославце 04., да известим команданта да тамо има јединица, да нико ни са ким не сарађује, не зна се ко, да извинете на изразу, ни ко пије ни ко плаћа, е онда је друго наређење написао и потписао је пуковник Бојат Бајо да ја обједињавам све саставе који су у касарни, и тај јуришни одред два, кад сам ја дошао и показао папир, и рекао да ми се доставе спискови јединице, ко је доставио спискове он је остао у саставу јуришног одреда два, ко није није, напустили касарну и отишли. Е сад ја нисам могао да водим појединачно где, ко, код кога, углавном код мене нису долазили да реферишу сем, реферисали су мојим потчињенима командирима борбене групе. А код мене су долазили командири борбене групе, ја сам имао осам борбених група у Вуковару.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тражим, не могу сада да нађем, нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нам треба још ова наредба са документ камере, мислим да не треба господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не треба, не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем режији.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто је сведок рекао, значи да је сад постојало више територијалних јединица, зашто нису остали команданти били присутни, него смо, само наводи Станка и мене да смо пристуни на том састанку, да ли сведок зна зашто остали нису присутни, поготово, сад ја набрајам његове.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Колико ја знам кад смо се упознали у касарни, кад сам ја дошо Ви сте били у касарни, да сте Ви главни били, изнад Вас је био само неки капетан резервни који је био из штаба Територијалне одбране, али који је ретко свраћао у касарну. После није ни долазио више и Ви сте напустили касарну негде у десетом месецу, тамо, не знам дали је 20., 15., не сећам се тачно, иначе сте спавали горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Лукићу, да ли то значи да и ови људи из ТО Вуковара, из друге и четврте чете који су код Вас и које сте Ви интегрисали у Ваше јединице, по систему тих борбених група, да ли су они потчињени Вујовићу?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, да Вам кажем ја, ја кад сам наредио да се спискови направе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или то пак изнад Вујовића?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја сам имао само две чете добровољаца, једни су били под командом капетана Родић Здравка и једни су били из Ловћенца, па да већина њих је била из Ловћенца код Боре Дракуловића, других се није команднат никакав појављивао код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли су они, моје питање је јасно, да ли су ти људи тога Родића и овога, да ли су они под ТО Вуковара, да ли је њима претпостављени Вујовић односно тај капетан о коме нам говорите, који је био претпостављени Вујовићу?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Тај капетан што је био претпостављени Вујовићу, ја не знам како се он звао, али тако се претстављао кад је долазио у касарну тамо и он је био ту два, три пута, ја сам њега само видео у пролазу и не знам, после је нестао, није долазио уопште, из касарне је отишо и оптужени исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нисте ме разумели, ја Вас питам да ли су ти људи који су код Вас, па их Ви некад називате ТО Вуковара, некад кажете добровољци из Ловћенца. Да ли су они потчињени Вујовићу?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Они нису били мени, код мене је био потчињено само његово минобацачко одељење ТО, и било је смештено складиште интендантско и муницијско складиште у касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њихово, чије?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете његово, мислите?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, не, ТО зато што је ТО, његово одељење мислим из ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то одељење минобацачко имало неког командира?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао човек?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не могу, да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А да ли сам ја том командиру био претпостављени?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: За време док сам ја командовао он је мени био потчињен.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, а када сам ја као командант, Ви кажете да сам био командант, неки командир територијане јединице и да сам био у касарни, кад сам ја отишо из касарне?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је у десетом месецу.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Знам да је у октобру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Лукићу, да ли Вам што говори име Вучковић, поручник Вучковић?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер ми смо чули да је он командовао тим неким минобацачлијама, управо зато као активни официр одређен да командује упрво да не би то минобацачко одељење и те минобацачлије да не би направи ршум по сопственим снагама?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, не, ја сам имао везу са њим директно жичну, отварали су ватру само по мојој команди и тако. Не могу да се сетим имена командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само кратак коментар, да сви досадашњи сведоци сви су потврдили који ме знају или су чули за мене да сам био на Петровој гори, да сам био на правцу капетана Радића, и да никада нисам био у касарни, то је коментар. И још једном кажем само да човека први пут видим и да ово није истина што он говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још питања?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Идемо даље, да. Сведок је сад споменуо да је мени претпостављени тамо неки био капетан. Да ли сведок зна Јакшић Душана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам говори што то име Јакшић Душан?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Могуће да је то тај капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Могуће да је то тај капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Зашто тај команднат није на састанку него смо само Станко и ја, и нико више није присутан. Да ли сведок зна?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Откуд бих ја то знао, ја Вам кажем да сам само два, три пута њега видео у касарни.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи, питам само да ли зна? Не зна, добро. Само секунд да прескочим ово. Сведок је рекао да се тај састанак одржао у касарни, у његовој канцеларији, што би значи и што се каже да су сви њему дошли на ноге, па је питање зашто се састанак није одржао у команди ОГ Југ где се иначе одржавају састанци него баш код њега, да ли сведок зна?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: То треба да питате командант ОГ Југ зашто је одлучио да држи састанак у мојој канцеларији у Вуковару, ваљда је лакше њему било да дође једним возилом него да сви команданти и командири посебним возилима иду за Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте нам рекли да је ту било истурено командно место Мркшићево?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, требало је да буде истурено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али смо од пре неки дан, мислим прекјуче од начелника штаба генерала Панића чули да ту није било никаквог истуреног командног места, него једноставно командно место је тамо где је командант или где је он као начелник штаба, али да тамо формално у касарни није било истурено командно место?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Било је командно место јуришног одреда, па командно место после другог батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То да?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја знам да је командант рекао да се треба оформити истурено командно место за почетак операције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле још на самом почетку операције?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Па да. Не на почетку тамо, него од 14.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тог 14.11?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Дабоме, дабоме, и ту је одредио пуковника Панића да буде ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је почетком те завршене операције?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: И ја сам ту остао са пуковником Панићем, и ту је остао командант другог батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли то значи у истој канцеларији где је био као командант касарне у тој канцеларији је остао и кад је напустио ту дужност, то је иста канцеларија, јел тако?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је рекао да познаје Борисављевић Срећка а исто се сећа и Трифуновић Радоја, сад га је исто споменуо, а да ли позна Симић Миливоја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је мало пре.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Симић Миливоја да ли позна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био код њега командир чете?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Командир чете.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, није поменуо ни једном. А, сад је поменуи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, на моје питање господине Вујовићу слушајте?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извињавам се, да, сад је, није у пријашњем помињао па зато. Командир четврте чете другог батаљона војне полиције, само мало да. Он говори да је био у другом саставу, да је био у саставу другог јуришног одреда, значи до одласка у Београд, с тим да је само у међувремену једном био на обезбеђењу болнице, значи он говори да ОГ Југ, пардон, да јуришни одреди два постоји, односно сви јуришни одреди да постоје до одласка у касарну. Па како то сведок коментарише, то је значи изјава Симић Миливоја. Да ли да сад кажем или ћемо прво њега саслушати?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Симић Миливоје је био заменик команданта батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо, знамо.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У реду, да, он ће сада да се изјашњава. За Борисављевић Срећка да ли могу да се позовем пошто он неће доћ, на његову изјаву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то ћемо прочитат свакако?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сагласили смо се јуче, прекјуче?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Овако, Борисављевић Срећко значи сведок га зна, рекао је да је био орган безбедности другог моторизованог батаљона, па да одмах питам, да ли је Срећко Борисављевић био орган безбедности у ЈО-д два док је постојао?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Јесте.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реко је то сведок?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е сад, Борисављевић каже, значи, да, то је на страни, то је транскрипт од 16.12.2004., страна 7, ред 41, па он каже овако, «мајор Лукић је практично командант тог јуришног одреда од како је дошао па надаље до краја операције», значи ЈО-д постоји, до краја операције по

Срећку Борисављевићу, како сведок то коментарише, то казивање Борисављевић Срећка? Да ли сте пронашли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је за кога операција остаје проблем, да расправимо шта је за кога операција?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро да видимо да ли је то неки проблем, да ли је човек био на операцији некад на ВМА или је то ратна операција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не у том смислу господине Вујовићу, јесмо ли чули и Радића овде, за Радића су борбе завршене такође 14., а знамо да нису завршене, али су за њега и његову чете завршене 14. Зато кажем шта је за кога крај операције?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, ништа, идемо даље. Ко је Трифуновић Радоје и на којој формацијској дужности је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао нам је?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Трифуновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, није рекао за Трифуновића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Пауновић Радоје, била је прича о Пауновићу, добро?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Трифуновић Радоје је мој референт био у оперативном наставном органу, први референт, заменик.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е сад овако шта Трифуновић каже, то је значи транскрипт 17.12.2004., страна 20, од реда седам, па ту наводи, кратко ћу рећи, значи сведок је само једном поменуо трифуновића и то се једва сетио и није поменуо нити је питан на којој формацијској дужности је био. Шта сам сад ја ово, па лепо кад ми је отишло све, само мало да видим шта је то, не, не, пардон, то је Лукић њега само поменуо једном, да, извињавам се, Лукић га је само једном поменуо значи, е сад је рекао да је заменик. Добро, пардон, пардон. Е шта Трифуновић каже, само мало. Да ли је истина да је Трифуновић дошао на његово место кад је он отишао за команданта ЈО два?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Није он дошао на, него је вршио дужност тамо, пошто је он мој заменик био, први референт оперативном наставном органу и кад ја сам одсутан из органа он је преузимао дужност.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи он је дошао на то, како Трифуновић каже. Овако, значи то је транскрипт од 23.11.1991.године, Трифуновић Радоје овако каже, господине Трифуновићу, од кад постоји јуришни одред, итд, итд, и каже докле је то трајало. То је за њега трајало до 23.11., до одласка значи гардијске бригаде. Јуришни одреди, да ли сте пронашли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта је питање?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Како сведок коментарише да Трифуновић каже да су за њега били јуришни одреди постојали до краја операције, до одласка у Београд?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево, он је пет пута је поновио да су јуришни одреди престали да постоје 14.11.?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја хоћу да кажем да сви говоре да јуришни одреди постоје, а сад ћу Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино валидно, једино право уствари предочавање сведоку би било да му предочимо неки документ из кога се види да то није тако?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Али како коментарише то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А још и најбоље са његовим потписима из тог времена знате?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Како коментарише Трифуновићево казивање да ли је то истина или није истина што он каже? Како се изјашњава по том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да нема потребе да га питамо тако што, кажем ако је он већ пет пута рекао 14.11., су престали да постоје, онда наравно да је коментар сваки излишан?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Формацијске старешине су преузеле одговорност и зоне и тако даље.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је рекао да познаје Панић Миодрага и Вујић Богдана, да ли познаје Каранфилог Борчу?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ко је Каранфилов Борчо или на којој формацијској дужности је био?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Он је био референт у органу безбедности.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, сведок је рекао да је Панић Миодраг био начелник штаба гардијске бригаде, па је питање, да ли је он био и начелник штаба ОГ Југ?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Вероватно, кад је командант постао пуковник Миле Мркшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, одговорили сте?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Наша бригада је преузела.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само ћу подсетити, ако хоћу рећи ћу Вам и транскрипт да Панић говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу све смо ово знали и без ових питања сведоку?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, добро, па ја питам њега, на основу тога ћу поставит питање ко је, ја не могу да кажем шта Панић говори, он каже ја га не знам, морам питати јел га зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна на којој функцији, формацијској дужности је био Вујић Богдан и који су му задаци били, прошли пут је рекао да га зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богдан Вујић, да ли знате ко је Богдан Вујић?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Вујић, он је био командант 80.бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богдан Вујић?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Вујић Богдан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не рекосте командант 80.?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, ја сам заменио човека мислим да је Војиновић командант 80.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је прошли пут рекао, могу ли, само да видим.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Пре четири године можда сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, разумем?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само мало, сад ћемо видет где сведок каже, е овако транскрипт 17.12., страна 27, да ли су му позната имена, значи ред 31, да ли су му позната имена Тијановић, Богољуб Стошић, Корица Бранко, Вујић Богдан, па онда кажете ајде да кренемо од овог последњег Богдана и тако даље, и онда сведок каже: «да, ја мислим да сам га један дан видео ту да тражи да једе нешто, гладан је био». Значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим., ово је тачно, ово је тачно?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да, да, у касарни су свраћали многи људи који су били ван формације јуришног одреда и сад се сећам ко је Вујић Богдан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Сад се сећам ко је Вујић Богдан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сад сећате?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Тражио је да једе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате ко је био, шта је био?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Па ја мислим да је био неко из Генералштаба дошо ту, и свратио код мене да једе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишта више, ишта ближе?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А да ли је сведок у завади можда са Каранфиловим и са Панићем Миодрагом или са Вујић Богданом, да ли је са неким у завади од њих?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не разумем питање, не чујем.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је у некој завади?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у свађи, у завади са?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не знам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А како сведок коментарише Каранфилов Борча Панић Миодраг и Вујић Богдан, сви говоре да је Лукић командант касарне, то ако хоћете да. Ево овако Каранфилов каже, транскрипт 23.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате, не морате то предочавати?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Зависи до ког времена, ја сам Вам реко до ког времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они Вас означавају заиста као некога ко је у ово критично време био командант касарне?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Јесте, тачно.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Када су аутобуси у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И везано за ове догађаје у касарни са аутобусима о чему сте нам говорили?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: До 14., ја сам до 14., био у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И везано за те догађаје означавају Вас као командната касарне?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи сведок и даље тврди да није био командант касарне?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А да ли сведок тврди онда да та лицу лажу што смо сад, или да не говоре истину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, мислим знао сам, али морам питати. Сведок је рекао да је Предојевић капетан и да је био командир војне полиције те да је његова јединица обезбеђивала касарну у Вуковару?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Исто на главном претресу 17.12.2004.године, транскрипт пет, ред три до шест а у вези заробљеника који су се налазили у аутобусима у касарни сведок каже: «пошто никога није тренутно, нисам видио ни Панића ни никога другог ја сам се осетио као најстарији да кажем то наређење том капетану Предојевићу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање господине Вујовићу, немојте да ту читате шта је рекао, рекао је да остаје при том казивању, шта је питање?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нејасно је, зато читам, не може се из овога извућ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда поставите питање, онда поставите питање, да видимо како ће одговорити на њега?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Шта значи то његово казивање, је питање шта значи то његово казивање а ја му нисам прочитао, морам прочитати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи његово казивање?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, шта значи то његово казивање, односно какву он то наредбу издаје војној полицији и ком Предојевићу или Божићу, морам да му прочитам шта је рекао.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Знам ја шта сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање, да ли је може да изда неку наредбу Предојевићу или војној полицији?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па да, да ли је Предојевићу или Божићу, нејасно је, зато хоћу да објасни то шта је рекао. Да ли он издаје значи наредбу, какву наредбу издаје и да ли је издаје Предојевићу или Божићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или обадвојици?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Или обојици?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Оба двојица су била онда ту присутна.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И какву наредбу он издаје?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да спречи било какав улазак људи, да извлаче људе из аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, и шта је ту нејасно господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па да се мени разјасни овде, добро је. Прочитајте ово тамо па ћете видјет да је нејасно, може се исто формулисати као што каже крај операције, е за кога је крај операције и шта, можда је оперисан на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, дајте се ограничите на битне ствари?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, па то су јако битне, сведок онама свашта прича, па да видимо о каквом се сведоку ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то су можда за Вас битне ствари, за нас.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, па видећемо, добро. Ја мислим да ће бити битно и за вас. Зато хоћу и да поставим питање да буде битно и за вас. Сведоку је на главном претресу 17.12.2004., предочен исказ Срећка Борисављевића и Панића, где обојица говоре да је сведок био у касарни са Панићем тад кад су аутобуси тамо, па је питање да ли се сведок тога сећа?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја нисам онда њих видео кад сам ја са Предојевићем и са овима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, тако је.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А како сведок коментарише?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Па могуће да су дошли касније или су били ту али на неком другом месту.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: По Панићевом он је дошао са Вама, како Ви коментаришете онда свој исказ да, само мало, ја морам прочитат не могу. Панић Миодраг каже значи 26.11., на страни 75, Станко пита, поставља питање значи Панић Миодрагу «да ли је сведок док је био у касарни око аутобуса контактирао са Браниславом Лукићем?», Миодраг Панић каже: «са Браниславом Лукићем да, зато што».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем господине Вујовићу чему упорно инсистирање на томе. Питали смо је ли са њима контактирао каже не?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Борисављевић исто каже да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они тврде да је човек био командант касарне, он каже нисам.?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Био јесам до одређено време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они тврде били су тај дан са њим, причали су нешто, контактирали, он каже не, нисмо. И чему сад упорно понављање њихових тврдњи, шта хоћемо да га држимо до довече, да га убеђујемо, убеђујемо, да он на крају попусти па да каже јесте. Нећемо тако господине Вујовићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, добро, тражим коментар само од сведока, пошто сви ти говоре да су били с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чули смо коментар његов, његов је коментар то није тачно, нисам, и крај приче.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли он мисли да они њему монтирају нешто, због чега, његов коментар, зашто он тако говори?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О пардон, о пардон, господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извињавам се, у реду идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, ограничите се на питања оног типа да су релевантна, да су битна, да су важна и значајна и да сведок на њих није својевремено одговорио, да није питан, је ли, уосталом смо га зато данас и позвали на Ваше тражење.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ево погледајте, сведок је ту свашта рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако смо га звали за то, нисмо га требали звати.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја хоћу да предочим казивање осталих, па да он каже шта је то пошто су контрадикторни с обзиром на ово казивање, ја то предочавам и сведок само каже истина или није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, занима нас контрадикторност и наравно да ћемо то прихватити и Ви предочите. Контрадикторност само на битне околности, на битне ствари, у реду?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, е сад шта је за Вас битно а шта је за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па тако је, па ми смо ту да одлучимо шта је битно, знате?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па откуд ја, добро ништа. Да ли је истина да је Каранфилов обавестио Лукића, односно сведока да је било пуно цивила око аутобуса?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па видио их он?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Видио је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он видео, па он наређује војној полицији, наређује овој двојици спречавај, не дај?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи сећа се да га ја каранфилов обавестио јел тао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли се сећа да га је Каранфилов то обавестио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма он види лично, господине Вујовићу, да ли Ви слушате, да ли сте Ви слушали шта је човек сведочио?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извињавам се, извињавам се. Пресечете ме са питањем па се изгубим, могу и ја да погрешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сад један коментар свој, па ћу онда питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво питање па на крају коментари, јел може?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ако може прво коментар, јер на основу коментара постављам питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, онда нећемо ни, прескочићемо шта да радимо. Да ли су аутобуси могли да уђу у касарну без одобрења команданта касарне? Његова сазнања пошто је био командант касарне. Питање је да ли се аутобуси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Нисам био командант касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте молим Вас одговарат, кад ја кажем одбијам онда Ви не одговарате на питања. Какво је то питање господине Вујовићу? Господине Вујовићу, немојте да стекнем утисак да злоупотребљавате добру вољу овог председника већа, немојте да стекнем утисак да злоупотребљавате процесна права која Вам припадају. Ако Ви после пола сата испитивања сведока, а у то пола сата сведок је петнаест пута рекао нисам био на дан 20.11., командант касарне, ако Ви после пола сата испитивање тог сведока кажете сведок је командант касарне, онда је у најмању руку некоректно господине Вујовићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја то питање нисам поставио, него Ви нисте добро разумели моје питање, ја то питање уопште нисам поставио и сад ћу га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми објашњавати него, ово смо одбили пређите на следеће?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја уопште нисам реко да је он командант касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пређите на следеће?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја сам рекао док је он био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми објашњавати пређите на следеће питање?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па прелазим, прелазим. Док је он био командант касарне у његово време, значи до 13., да ли су било каква материјално техничка средства, возила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам, није релевантно?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А када је иначе код њега улазила материјално техничка средства, да ли је морао се неко питати, ко дозвољава тај улаз у касарну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Пријавница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопштено, одбијам, уопштено, не односи се на предметни догађај?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок икад био орган безбедности?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: На којим пословима, односно на којој функцији је сведок био док је био при војној пошти 5000 Панчево?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам, какве то везе има?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је рекао да позна Богдана Вујића. А да ли су му позната имена Тијановић Богољуб, Стошић Слободан, Корица Бранко, Томић Славко? Прошли пут се изјаснио само за Богдана Вујића.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Томић Славко знам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, Тијановић Богољуб?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не могу да се сетим.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Стошић Слободан?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не могу да се сетим.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Корица Бранко?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је Богдан Вујић дошао у касарну заједно с њима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна их?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па прошли пут се изјаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како може да каже, како онда може да Вам одговори јесте с њима дошао или није с њима дошао, ако их не зна?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, 17.12.2004., сведок је овако рекао, сад да поновим оно опет «да позна Богдана Вујића, мислим да сам га један дан видео ту да тражи да једе нешто, гладан је био».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, за Вујића?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, па ја питам, да ли је Богдан Вујић дошао са?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошао заједно са овима које не познаје?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, са Томићем Славком. Каже позна Томића Славка да ли је дошао с њим заједно у касарну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате Томић Славка из тог времена, или боље рећи од тог дана?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна који је разлог био доласка Богдана Вујића и Томић Славка?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не знам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна шта је Богдан Вујић био, или, пардон. Да ли је сведок чуо да је нека група дошла из управе безбедности?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Нисам ја знао одакле, ја сам само знао да су из Генералштаба, претпостављао сам да су из Генералштаба.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А да ли сведок зна да ли је неко био вођа те групе, тако да назовемо?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Чега?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Вођа те групе из Генералштаба што је дошла да ли сведок зна ко је био вођа?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не знам, код мене је био Вујић, тражио да једе, ја мислим да је он главни.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. Да ли сведок зна да је неко из те групе био задужен за пријем аутобуса у касарну? Да ли има нека сазнања?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Немам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Имамо ту изјаве неких других али нећу се позиват, добро. Ја морам питат како сведок коментарише изјаву ову, на главном претресу 26.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чију изјаву?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, молим Вас, ово је изјава Панић Миодрага, рекао је да одлуку, да аутобуси из касарне на Овчару, могао је донет сведок Лукић Бранислав, јер је то командна линија Мркшић-Лукић-Предојевић. Па како сведок то коментарише?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: То није тачно, ја нисам могао да доносим никакве одлуке у вези упућивања аутобуса. Ја сам био референт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо, разумели смо.?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је можда Богдан Вујић сведоку пренео неку наредбу или неко казивање да заробљеници се пребаце на Овчару?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита Вас Вујовић, да ли Вам је Богдан Вујић пренео какво наређење, тај дан кад је дошао да једе у касарну, да ли Вам је пренео какво наређење?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за аутобусе, заробљенике или уопште?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Морам прескочит ово да се не враћам опет, само мало. Ви сте му поставили питање за истурено командно место, ја се морам вратити, па не знам, Ви одбите. Поред тога што је сведок рекао да се вратио на своју стару дужност, сведок је изјавио да се није вратио у команду у Негославце, већ да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је проблем господине Вујановићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Вујовићу, да, мени кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографисање? Не, не, да ли неко фотографише, ја молим судску стражу да ли неко са галерије фотографише? Не, нема фотографисања. Добро то ће решити људи.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не знам јесте Ви овако поставили питање сведоку да је Панић Миодраг рекао значи да у касарни никада није било истурено командно место?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то нисам видио господине Вујановићу, ја то нисам заиста приметио, тако да. Добро. Поновите питање господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Како сведок коментарише чак и јуче мислим рекли у вези тога, али Панић Миодраг, начелник штаба на више питања одговара да је истурено командно место, како Гардијске бригаде, значи и Гардијске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре смо расправљали о томе са њим, прескочите то?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, прескочићу. Е сад ћу на крају, завршио сам са питањима, пошто сам прескочио пола, само ћу коментар на крају дати свега овога, значи завршено је са питањима. Сва сведокова казивања у вези мене у вези такозване територијалне одбране па комотно могу рећи и сведокова казивања у вези Вујановић Станка и Ланчужанин Милана као и низ других казивања, нећу коментарисати појединачно већ ћу само рећи да су лажна и сведока први пут видим, исто то су изјавили Вујановић и Ланчужанин, а на основу онога како нас је сведок описао верујем да ни он нас никада у животу није видео осим овде нормално на суђењу ако се окренуо да нас погледа као данас на пример. За крај ћу још само напоменути да је овај сведок учесник у кривичном делу које се нама ставља на терет, и да је један од

организатора овог монитираног политичког процеса што ће се утврдити кад тад, јер овај јавни тужилац сигурно нема намеру да открије праве починиоце иако се све види из досадашњих разних казивања и осталих материјала који се налазе у списима овог предмета. За крај. Не мислим на Вас, на јавног тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коментар, добро, коментар.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Овом приликом обраћам се и суду и заменику тужиоца да на основу прекршене заклетве поднесу кривичну пријаву против сведока Лукић Бранислава због очигледно лажног сведочења, а то ћу ја касније исто поднети.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Јел могу ја да кажем сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да коментаришете наравно.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја верујем да оптужени има право свашта да износи у своју одбрану, али не прихватам да ме вређа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, тако је. Господине Вујовићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А шта сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу суд неће подносити кривичне пријаве ни против кога.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али наравно Ви то можете?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па добро, ја се нећу бакћат сад с тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Ја молим режију.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Касније ће га валда ухапсити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Вујовићу. Ја молим режију да нам поново на мониторима у судници пусти овај видео клип означен са П 288. Пажљиво гледајте ово господине Лукићу. Хвала режији. Господине Лукићу видели сте овај кратак видео запис, да ли сте препознали некога на том запису?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Само Аркана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Аркана, никог више?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још питања сведоку? Господине Ланчужанин, да ли Ви имате нешто да питате сведока, коментаришете нешто? Не морате Ви наравно, то је Ваше право које сте наравно сви редом поучени.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па ја господине председниче говорим истину од првог дана и немам чега да се бојим, зауставите снимак ту где сам ја, па га питајте дал позна то лице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, па питали смо га.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Пустите снимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па ја сам то реко и онда да ме не позна, он је заменио, ја знам и ским ме заменио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Лукићу?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Јесте ли мене некад видели господине генерале?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Јесам.
ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Где сте ме видели?
СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: У касарни.
ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: У касарни?
СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.
ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Како сам изгледао кажите?
СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ви сте Камени, јел тако?
ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја сам Камени. А како сам изгледао кад сте ме видели?
СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Како како си изгледао?
ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Рекли сте, ту сте рекли како сам изгледао?
СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Браду.
ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Председниче, јер ја треба да коментаришем нешто овде?
СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја не знам како, шта мислите како сам изгледао?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан?
СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.
ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Хоћете ли молим Вас пустити тај снимак?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нећемо. Хвала, ако нема више питања сведоку. Микрофон колега. Вујовић је оставио све микрофоне укључене.
АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Ако се сећате још 02.априла 2007.године, у писменој форми ми смо поднели, одбрана је поднела предлог да се као доказ изведе приказивање видео снимка који је емитован на РТВ-у, а на коме се види како су изгледали конкретно брањеници које данас браним. Па биј ја предложила евентуално да тај снимак изведете данас, да покажете овом сведоку овде. Јер се он већ годинама налази овде у судском спису, да видимо да ли ће неког препознати?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не вреди, извесно не вреди.
СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: 17 година је прошло, ја не знам сад кога могу да препознам, од 17 година.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли трошкове што сте дошли данас господине Лукићу?
СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли са Златибора, јел тако?
СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путни трошкови, односно аутобуска карта Златибор-Београд-Златибор 1.300,00 динара?
СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то довољно?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Повратна карта, јесте, толико сам платио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи путне трошкове те се исти сведоку у износу од 1.300,00 динара и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо господине Лукићу, можете ићи.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да чујемо Пауновић Радоја па ћемо онда направити паузу.

Сведок РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако будемо имали само по два питања, онда ћемо стварно завршити брзо. По два, три.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја бих замолио ако можете паузу направит, због чега се ради, пошто има иста питања су и за једног и за другог сведока, а ради се значи о сету снимака који ћу ја тражити да се пусти, ради се о 11 минута и 47 секунди, значи и један и други, да само одговоре на та питања. Значи то су моја питања, па бих онда ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви снимци?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сет снимака ВХС снимака, значи онај што имате у списима, значи ради се о болници, пошто и један и други сведок изјављују да су били у болници у то време, па да се изјасне о тим снимцима кад и шта је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нећемо ми, господине Вујовићу, јел Ви очекујете да све што Ви пожелите у овој судници да Вам се оствари у смислу, ја сам планирао да 11 минута ВХС снимака пустим свеоку овоме и сведоку ономе. Не може тако господине Вујовићу, не може тако.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је на основу сведоковог казивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То тако не иде, него ћемо извршити увид, без сведока ћемо извршити увиде у неке снимке, утврдити.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не може се утврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Основаност, основаност приказивања сведоцима и онда евентуално коментарисања или не, па тек онда одлучити шта са тим радим, а не оно, ако ја то хоћу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Видиш да ме нисте разумели шта ја питам, али ништа када дођем на ред онда ћу поново изаћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Пауновићу?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Добар дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?
СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Миломир.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миломир. Ви сте рођени 19?
СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: '56.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?
СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Урсуле, Општина Сјеница, Србија.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сјеница, Србија, настањени сте у Београду, улица
Александра Бугарског број 2?
СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Број 2.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошли пут према овим подацима били сте пуковник
у активној служби?
СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Пензионер.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада?
СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Пензионер, три године већ.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сте у пензији, јел тако, у чину?
СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Пуковника.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чину пуковника.

**Сведок Пауновић Радоје са подацима као са записника од
22.04.2005.године, упозорен, опоменут, уз подсећање председника већа на
заклетву за сведока исказује.**

Господине Пауновићу, саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, све чега се сећате дужни сте да нам верно пренесете, по Вашем најбољем сећању, ништа не смете прећутати, својевремено сте у овој истој судници положили заклетву за сведока, то је било 22.априла 2005.године, па Вас ја само подсећам на обавезе из те заклетве, знате?

Дакле, саслушани сте ако се сећате тога, 22.априла 2005.године, овде у овој судници, сећате се?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Да, сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас да ли остајете при том свом казивању?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли томе нешто да додате, да ли сте се у међувремену чега присетили?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Па не знам, једино ако, не знам шта бих се присетио, једино ако имате Ви или тужиоц или одбрана нека питања пошто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, зато смо Вас и позвали пошто?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Сигурно да вам је присутно да сам ја 2006., сведочио у Хашком трибуналу, претпостављам да Вам је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Па можда су ми тад освежена памћења пошто је више било докумената, али у принципу остајем при исказу који сам дао 22.априла 2005.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па зато сам Вас и питао ово да ли сте се у међувремену чега присетили, имајућу у виду да сте сведочили у Хашком трибуналу да сте можда тамо дошли у посед, да су Вам предочена и каква документа, која су Вам евентуално освежила памћење, па ето у том смислу сам Вас то и питао, но, добро. Питања, браниоци? Вујовић. Оптужени Вујовић је тражио да Вас се поново позове и саслуша јер је имао за Вас нека питања, знате?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само мало, пошто ми је, прогутана су ми она питања, то сам објаснио због лап-топа, само да видим је шта и како. Сведок је изјавио значи да су они били у болници тај дан кад је Тешић био, да су преузели дужност обезбеђења болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, сведок је причао.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је и даље причао о томе да је била значи евакуација болнице, да је био одвоз заробљеника али да су то значи били, да је то трајало више дана, сведок је и о томе причао. Е сада, на основу свега тога, али пошто је рекао не може сада да се определи, да се сети и тако даље, ја сам имао предлог, да се снимци из болнице, ја сам ту селектовао, одвојио, да дам Вама предлог, значи ради се о сету снимака 11 минута и 47 секунди који могу бити краћи ако сведок нешто препозна и одмах каже, добро даље идемо. Да тачно се определи где је то било, кад је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У болници у вези заробљеника, када су одвежени и када је била евакуација болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На снимцима тога нема.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Има тога и зато ја предлог могу да Вам дам

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На снимцима, Ви тврдите да на снимцима се види евакуација заробљеника?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Болнице, евакуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него евакуација заробеника, ми причамо о евакуацији заробљеника.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, говоримо стално да је 20.11., била евакуација ових заробљеника јел тако. Ми имамо овде снимке из болнице, евакуацију болнице, јел тако. Е сад да би то утврдили кад се та десила евакуација, одвод заробљеника, ја бих замолио да се предочи сведоку да видимо из тог снимка да ли он нешто препознаје, ништа више, значи да се прикаже болница и све то око болнице, значи та дешавања, сва та дешавања он је тамо, овде приказујете разно разне снимке, да ли се сећа овога, онога, ето ја сам препознао тога, а битне ствари у вези болнице док је сведок тамо са својом четом која обезбеђује болницу, који је присутан пре евакуације одвезо заробљеника, да му се предоче снимци из болнице се одбија. Не видим разлог, и то није одуговлачење то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био присутан док је вршена евакуација заробљеника из болнице?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек каже био је присутан док је вршена евакуација заробљеника из болнице?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да се изјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овим снимцима које ми имамо нема евакуације заробљеника из болнице, тога нема, има евакуација рањеника, болесника, има евакуација народа.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е, да се на основу тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта ћемо сад тиме добити што ћемо му то показати, то му покажемо и шта да питамо?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ако ми дозволите ја ћу рећи, али Ви не дозвољавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То му покажемо и шта га питамо господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Питамо га када је евакуација заробљеника, када је одвод заробљеника био у односу на тај и тај снимак, у односу на тај и тај говор, у односу на те и те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у болници када је вршена евакуација рањеника, болесника и тако даље?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Био сам, али не нон стоп, али био сам у кругу, ту био сам. Колико сам разумео господина Вујовића, значи, ја мислим да сам и 2005., то изјавио и у Хашком трибуналу, значи ово како зовете Ви и Вујовић, господин, значи прво је вршена евакуација у том тријажу који су извођени да ли да их кажемо заробљеници, осумњичени и то, који су извођени и одвођени у аутобусе. А евакуација даља била је касније, и како да кажем и на носилима или људства која је, била је и 21., евакуација. То су људи, нису заробљени него су желели да оду, сад дал, нема везе које националности они су желели да оду из болнице, а било је људства које је и остало у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашем најбољем сећању, Ви сте нам причали о томе да сте добили задатак да се обезбеди болница?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је формиран онај безбедносни прстен око болнице, две портирнице или једна портирница и тако даље, и тако даље. И питам Вас, који је први изведен из болнице?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Први су изведени ти, ајде да их зовемо заробљеници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти који су из те тријаже где је вршено претресање њихово о чему сте нам такође говорили и уведени у ове аутобусе?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било прво, први су они изашли?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Да, то је било 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, потом?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Ако не грешим више датуме, мислим да не грешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потом?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Потом су, сад временски не знам, било је повређених и рањених, не знам ни ја како, на носилима су изношене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се врши њихова евакуација?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Да ли се врши 20., или 21., пошто била је, излазак и 21., па ту не могу баш да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је сведок све изјавио у прошлом, ал Ви постављате питања не ја, да сам ја та питања поставио Ви би ме зауставили. Ја тражим снимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам не падне напамет више да на тај начин коментаришете мој рад, јер јасно?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се извињавам, извињавам се, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, кад сведок говори то што говори, шта добијамо тиме што ћемо да му покажемо снимак изласка људи из болнице, он не зна да ли су, каже прво су изведени заробљеници, прво су они изведени, после тога су извођени рањеници, болесници, народ, он не зна ни да ли је то било 20., или је то било 21., не зна, и шта, каква је сврха да му сад показујемо снимке?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Овако, да не би дужили, ја ћу поставити питање, па ћу дат на одлуци већа, пошто ја видим да не вреди, а ја ћу Вам опет поновити мој захтев, или како се то већ зове, значи да се прикаже сет снимака на којима, а онда нека веће одлучи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам, одбијам?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нисам ни рекао шта, чега одбијате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажете сет снимака, одбијам, добро. Тражите одлуку већа?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Али какав сет снимака, чега, шта одбијате, па нисам ништа реко Ви одбијате, нисам ништа рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово ценим, ово заиста ценим као максимално некоректним и максималном злоупотребом права која Вам по закону у овој судници припадају. Прије десет минута сте тражили сет снимака у трајању од 11 минута и 47 секунди, о евакуацији болнице, то кажете, ја ћу то да поновим и онда понављате и ја то одбијам, и Ви кажете шта сам ја то тражио.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па нисам дао образложење, то хоћу да Вам кажем, а Ви сте одбили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, десет минута причамо и образлажемо, и ја Вама и Ви мени, немојте ми више образлагати. Одбио сам. Тражите одлуку већа?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да Вам ја кажем који сетови па Ви одбите, да прво кажем шта хоћу па Ви онда одбите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим невероватно, невероватно.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа, тражим одлуку већа, добро. Па шта да питам кад немам шта да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог оптуженог Вујовића да се сведоку Пауновић Радоју прикаже сет снимака сачињених приликом евакуације вуковарске болнице а у трајању од 11 минута и 47 секунди по његовом избору.

Образложење због чега ово одбијамо чули сте већ, зато што не добијамо ништа, већ сведок показује потпуну несигурност типа кад је то било, да ли је то било 20., или је то било 21., али у је у сваком случају било након извођења ратних заробљеника.

Да ли још неко има нешто да пита сведока.?

Питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Господине Пауновићу, да ли тражите трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли из Београда?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Да, али запослен сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Запослен сам и данас сам изостао с посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте и запослени, схватио сам да сте у пензији?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Да у пензији али сам запослен за стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али радите?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како губите зараду, због доласка на суд губите неку зараду?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Па данас сам требао да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где радите?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: У Верану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: У Верану радим, у сталном радном односу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ово ће Вам одбит са плате, шта?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Да. Ја сам отишао у пензију са 35 година, ако треба да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то све, разумем ја то, него сад размишљам што би Вам неко одбио са плате то зато што сте се одазвали судском позиву, знате?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Приватна фирма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они имају право, та фирма која Вам евентуално одбије ту зараду има право да то рефундира од нас, знате.

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: То не знам процедуру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да.

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Добро, ако нема, нема, није сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ако Вам се одбије, знате, ако Вам одбију, пракса је да се то не одбија од плате, долазак на суд је. То је пракса, ако се одбије од плате онда се то рефундира од суда, и онда ћемо Вам то рефундирати. Дакле у том смислу нека они пошаљу захтев да се изврши рефундација Вашег личног доходака за данашњи дан. Разумете?

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ми ћемо наравно то прихватити. У сваком случају хвала Вам што сте поново дошли у суд.

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: То је све?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ићи, довиђења, пријатно.

СВЕДОК РАДОЈЕ ПАУНОВИЋ: Хвала, довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете сад паузу? Да, да, слажем се, прихватам, јер схватио сам Вујовића да на исти у ствари начин је желио да расправља и са.

Сведок МИЛИВОЈЕ СИМИЋ

Добар дан господине Симићу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милорад, рођени сте 19?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: '59 15.новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У месту Доња Трњава, Општина Прокупље, јел тако?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуковник и сада у чину пуковника?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: У активној служби, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У активној служби. Настањен у Београду улица Кнегиње Зорке број 70/19?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок Симић Миловоје, са подацима као са записника од 06.07.2005.године, упозорен, опоменут, уз подсећање председника већа на заклетву за сведока исказује:

Господине Симићу данас ћемо Вас саслушати као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, све чега се сећате дужни сте да нам верно пренесете, по Вашем најбољем сећању, ништа не смете прећутати, ја Вас само подсећам да сте у овом смислу положили заклетву за сведока када сте саслушавани први пут пред овим судом, у јулу 2005.године, дакле, ево малтене има три године.

Сећате се тог свог сведочења овде у овој судници?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при томе што сте нам рекли том приликом?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли томе нешто да додате, да то допуните чиме?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сведочили у Хашком трибуналу можда?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: У новембру 2006.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У новембру 2006., да ли су Вам том приликом показани какви документи, или сте на неки други начин дошли до сазнања неких чињеница које би Вам евентуално, које би Вас подсетиле, освежиле Вам памаћење па би можда било интересантно да нам нешто кажете а чега се нисте сетили том прилико кад сте код нас сведочили?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Па у току припреме за сведочење пред Хашким трибуналом сам гледао неке снимке, у међувремену сам разговарао са људима који су били учесници свих тих догађаја, али нешто битно у односу на претходну изјаву везано за овај случај не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа посебно битно?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања? Не, Вујовићу изволите. Господин Вујовић је желио да Вам се поставе нека питања, па смо Вас зато поново звали, знате.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: У реду.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је рекао да је 18.новембра '91.године, негде у поподневним часовима ослобођен Вуковар, да се тада затекао у улици Кате Пејиновића и Далматинске. Па је питање, да ли је тог 18.11., пре подне, односно до поподневних часова да ли су се водиле борбе у том делу где је био

сведок и да ли су се водиле борбе значи десно од њега, односно десно од касарне гледајући према центру града, да ли су се тад водиле борбе и туда?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Колико се ја сећам није било никаквих борбених дејстава тог поподнева.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Шта у току?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било борбених дејстава поподне.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Није било борбених дејстава током тог поподнева.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па сведок је. Значи тај дан кад је ослобођен Вуковар није било борбених дејстава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог поподнева?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Поподнева.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пре подне, пре подне ја сам питао, пре подне. Он каже да су се водиле, сведок је рекао да је Вуковар ослобођен у поподневним часовима, пре подне значи, пре тог ослобођења да ли он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок каже овако, крај борби у Вуковару ме је затекао, ми смо се тада налазили са четвртом четом у улици Кате Пејиновић, тада сам био у саставу тог другог јуришног одреда, пуковник Лукић је био командант тог јуришног одреда. Мислим да 19., пре подне ми смо након завршетка тих борбених дејстава, моја чета добила задатак да изврши претрес неки на Митници?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад је питање прво?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Питање значи, рекао је да је Вуковар ослобођен тог 18., после подне, пре подне значи, до ослобођења, да ли су се водиле борбе значи тамо на његовом правцу или од касарне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте Ви у тим борбама и Ваша јединица да сте у тим борбама учествовали, ето?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Ако дозвољавате, ја сам Вам и одговорио да се, ја се не сећам да је тог дана значи 18., било уопште каквих борбених дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, дакле, не само поподне него тог дана уопште?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Да, да, тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тај дан, када је сведок добио обавештење да иде у болницу, и када прелази мост преко Вуке, значи тог момента да ли у центру града је велика циркулација људи, да ли циркулише са оне стране моста на ову страну моста? Да ли се сведок сећа, тад кад одлази с Митнице значи у болницу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: По добијању наређења да преузем обезбеђење, односно да се јавим у болници вуковарској, у току покрета отуда било је људи који су ишли, цивила, који су излазили из кућа, значи било је људи на улици, сад не могу да кажем да ли је то масовно, значи било је људи на улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то у односу на?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: То је 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 19?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Ако сам ја разумео његово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је било какво је стање на улици?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Небитни су датуми тад, кад сведок значи одлази за болницу, кад од мајора Тешића преузима дужност обезбеђења болнице, значи говорим о том моменту, тад кад прелази мост иде према болници, мост Вука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ја га питам кад је то, он каже то је 19?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Но небитно је, за Вас је 19., небитно, ја не спомињем датуме, ја говорим о догађају, значи, нека је за њега 19., може за неког бити 30., него питање је тад да ли прелазе са оне стране моста на ову страну моста, да ли има циркулације људи преко моста?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Не сећам се конкретно за мост, знам да је било људи на улици а.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И с једне и с друге стране или. И с једне стране моста и с друге стране моста, мислим, с оне стране града и с ове стране града?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Па ја сам тада први пут био у Вуковару и за мене је Вуковар био непознаница као град, значи, ја сам ишо тим најкраћим правцем и успут сам сретао људе, да ли је то било с једне стране моста или с друге стране моста не могу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је изјавио значи да је био у болници, сећа се значи да је била, говорио је о евакуацији, говорио је о одвозу заробљеника, говорио о евакуацији и то је стриктно поделио, значи рекао је одвод заробљеника је једно, евакуација болнице је друго и рекао је да је догађај одвод заробљеника из болнице значи био пре евакуације и да је више дана евакуација трајала. Па је питање, да ли је исти дан, односно нећемо питање, негу ћу опет оно питање које сте ми одбили да се на основу тога предоче човеку одређени снимци на основу којих он може да се определи када је био одвод заробљеника а када је била евакуација. То се ради значи о снимцима, ја сам припремио, значи ради се о сету од 11 минута и 47, снимак, ради се о ВХС снимцима које имате у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И опет ћемо на исти начин са сведоком да расправљамо. Господине Симићу, причали сте Ви то али ево морамо да поновимо, морамо да поновимо да бисмо одлучили поново о предлогу Вујовића о коме смо већ одлучивали и раније. Ви сте присутни, Ваши људи, Ваши војници врше претрес ових који су под тријажом изашли из болнице, смештају их у аутобусе, јел тако?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То све није спорно. Ко су ти људи?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Мислите на ове људе којима сам вршио претрес?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Ја сам Вам и прошли пут кад сам овде сведочио говорио да је, да се тријаж тог људства врши унутар болнице и да је била једна група официра, рекао сам да сам из те групе официра познавао само мајора Шљиванчанина и да су они ушли у болницу и унутар болнице вршили тријаж, да су та лица из болнице извођена и да сам ја само вршио претрес тих лица. Е сад, ја тад у том моменту нисам знао да ли су они у својству заробљеника, да ли су ово, једноставно мој задатак је био само да се они претресу, да уколико има оружја било какво, ватрено, хладно да се то одузме и да се спроведу до аутобуса који су стајали на улици поред болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако, то сте и урадили?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Да, и тада сам Вам исто рекао да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на тај дан, у односу на то дешавање, кад сте Ви преузели обезбеђење болнице?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Претходног дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходног дана?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И мало пре нам рекосте да то јесте 19?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да то јесте 19., да сте заузели обезбеђење болнице, да то јесте баш 19.11?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Колико се ја сећам, сећање кроз оне наше разговоре знам да је 18., је значи ослобођен Вуковар, 19., смо ми кренули у претрес, преузели болницу и наредног дана чини ми се да је била евакуација тих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евакуација тих људи. Дакле, претходног дана сте Ви дошли у болницу, причали сте нам о томе да је задатак био да обезбедите да нико у болницу не уђе и да нико из болнице не изађе?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је први, врши се евакуација болнице, сад сутрадан у односу на ово Ваше запоседање?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је први изведен из болнице?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Изведена су ова лица на којима се вршио претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, прво су они изведени?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се потом изводе рањеници, болесници?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Па не могу сада стварно да се сетим, знам да је, тада била маса тих догађаја одиграло се све, да ли су они истог дана поподне евакуисани или наредног дана заиста не могу да Вам то кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ови су први?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Знам да је тог дана доста лица, једноставно дозвољен је излаз и свако је излазио и одлазио где је хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након што су ови изведени?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Након што су ови изведени, значи тог поподнева су практично после имали сви могућност да оду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Ето господине Вујовићу, да ли и даље предлагете?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И даље предлагете, остајете и даље при оном предлогу Вашем?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је сада напоменуо, значи да ли је то било тог дана или наредног дана евакуација, он не може да се сети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али су, прво су ови изашли, и онда је потпуно беспредметно.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Баш из тог разлога је био мој предлог да се прикаже овај сет од 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта ћемо?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: На основу тога сведок би дошао до сазнања да ли је то тај дан или је било дан пре одвод заробљеника, или је можда, снимци су тамо који су баш тај дан, имају тамо што сам ја хтео предложит тај дан и када долазе у болницу. Значи тамо су, тај сет снимака од 11 минута и 47 секунди говори о 18. 19. и 20., датуму о три дана, на основу тих догађаја сведок да се определи кад је шта, он је присутан читаво време тамо, да ли је то за њега 19. 20. и 21., ја кажем за мене је то 18. 19. и 20., е на основу тога он може да каже и да дођемо до закључка шта се тада дешавало, и то сам тражио због тога, исто је био то разлог код претходног сведока, ево сад сведок каже не зна да ли је тај дан или је сутрадан била евакуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али каже, прво су изведени ратни заробљеници?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Али када, да ли тај дан или дан пре, кад је евакуација, он то не зна. А на основу снимака би могао закључити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, ми очито слушамо различите ствари, или чујемо исту ствар али је различито обрадимо унутар наших глава. Сведок је рекао данас смо запосели болницу, сутрадан из болнице први људи који излазе. Моје питање је било ко први излази из болнице он каже ови?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Заробљеници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крај приче. После тога да ли тај исти дан или сутрадан излазе други, крај приче.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е па видимо онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

ОДБИЈА СЕ предлог оптуженог Вујовића да се овом сведоку прикаже сет видео записа у трајању од 11 минута и 47 секунди по избору оптуженог Вујовића, а о евакуацији рањеника и болесника из вуковарске болнице, а са ВХС касета које се налазе у овом судском спису, као беспредметно.

Господине Симићу, да ли је међу тим људима који се изводе из болнице као први, за које не знате да ли су они, шта су они, да ли су заробљеници или нису, да ли међу њима има жена?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Колико се ја сећам није било жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када се изводе из болнице и када Ваши војници врше њихов претрес?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Да, да, није било жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Станко Вујановић?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Од кога сте Ви преузели дужност обезбеђења болнице, да ли је тада већ неко чувао болницу кад сте Ви дошли?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Мислим да сам то и у претходној изјави рекао да сам ја нашао тамо мајора Тешића који је мени рекао да је он са својим људима организовао обезбеђење и да ја треба да преузем то обезбеђење.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине Симићу, овде имамо сведока који су рекли да се до болнице дошло 18., све то како Ви сад причате то се десило по неким сведоцима и 18., па бих Вас молио да кажете да ли сте Ви сигурни да је то 19., и по чему сте сигурни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не може тако господине Вујановићу, не можемо тако, реците, може нешто друго, реците му ко каже да је он са његовим војницима преузео обезбеђење вуковарске болнице 18., ево реците му, ко то каже?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја се нисам председничке спремао за сведока али остало ми то у сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па због тога не можемо, сведоке не можемо питати у смислу да ли је сведок сигуран у нешто. Јер ако бисмо тако питали сведоке онда би свако од вас и од нас, свако би имао то право да поново пита сведока да ли је сведок у нешто сигуран, и онда замислите колико пута би му било поновљено то и такво питање.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па добро, и Ви некад питате јесте ли сигурни, јел тврдите то, тако и ја. Добро, у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него, у контексту неког предочавања нечега.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево ја ћу да предочим, ја сам 18.новембра око дванаест, један, сад нећу прецизирати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ушао човек у болницу извео своју сестру?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ушао у болницу, извео моју сестру, а пре тога ме војни полицајац није хтео да пусти у болницу са наоружањем, па је ту било неке дискусије и тако то, зато Вас питам, значи војни полицајац, не војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је код Тешића било војних полицајаца?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Па ако се сећате био је вод војне полиције који је био придодат првом јуришном одреду, те стога ако је, ја не знам, тада је мајор Тешић организовао обезбеђење, да ли је то било 18., вероватно је и он ангажовао тај вод војне полиције на том обезбеђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чији је то био вод војне полиције, из које чете?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Војне полиције био из састава нашег батаљона, али је био придодат првом јуришном одреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе још од раније?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Да, да, још на почетку борбених дејстава, био је придодат, значи Тешић је у свом саставу имао вод војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, то Тешић ни Радић, ни нико не говори да је ангажован вод војне полиције за обезбеђење болнице док Ви не дођете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него имали су у саставу првог јуришног одреда, сведок је био прецизан, у саставу првој јуришног одреда још од раније, приликом извођења борбених дејстава имали су при првом јуришном одреду и вод војне полиције, био му је придодат. Као што су и ови били придодати другом јуришном одреду, комплетна чета. Па зато каже можда је то тај вод војне полиције, и можда су то ти војници, то је оно што је?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То су већ претпоставке.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Био је потпоручник Предраг Стевановић је био командир тог вода и он је био придодат првом јуришном одреду.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, кад већ знате тог командира, да ли знате да је он обезбеђивао пре Вас болницу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Командира знам зато што је био из мог састава, а да ли је он добио задатак за обезбеђење ја то не знам, то бисте морали Тешића да питате кога је ангажовао.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па Тешић о том не говори, зато Вам то и предочавам, Тешић не говори да је ангажован било какав вод војне полиције из првог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ако ћемо право нисмо га ни питали у том смислу, знате? Јел тако?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па јесте, у праву сте, он говори само о Симићу, а нико није спомињао тај некакав вод, ево сад први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он говори о томе да је Симић дошао, заиста нисмо га питали у том смислу, прво да ли је имао уопште придодат вод војне полиције, је ли, па да ли је са тим водом војне полиције обезбеђивао болницу јер је Вас зауставио један припадник војне полиције тамо кад сте ишли по сестру?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесте, сад само да се надовежем на овај видео клип Мирољуба, 18., се види исто на капији војни полицајац са шлемом где коментарише нешто, не може нико ни унутра ни напоље, ако буде хтео напоље ја ћу га «крк» тако се чује, то је, то пет секунди траје, можда је то баш војник од господина Симића, али небитно.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Хтео сам само да кажем, господине Симићу, убеђен сам да сте дошли 18., пред болницу да сте добили тај задатак и да је евакуација тих заробљених који је направљен тријаж вршен, како сте Ви рекли следећи дан то је 19., ништа друго. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ето то је приговор на казивање сведока, а сведок нам је објаснио да има своја нека виђења кад је то било и на основу чега, јел. Добро, имате ли још нешто да нам кажете господине Симићу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли питања још? Нема.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове доласка не тражи.

Хвала лепо можете ићи.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ СИМИЋ: Хвала и Вама пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења, пријатно.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Претрес се прекида.

Да?

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Господине председниче већа, обзиром да сутра имам обавезе у Врховном суду, замолићу Вас за разумевање, сутра ће ме до 11 сати мењати колега Заклан, па да Вам се одмах јавим уз сагласност нормално, Радак Саше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени Радак је сагласан?

Сагласан, добро.

Дајте да чујем. Господине Пејићу, очекујем од Вас онај списак, јесте ли урадили оно што смо јуче се. Дајте молим Вас потпишите то само и предајте припаднику судске страже. Хоћете да се и обратите, добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја се извињавам господине председниче већа, јуче сте ме обавестили да нећете стављати у списе предмета пресуду из Општинског суда из Руме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: И из Окружног суда од 11.02.2008.године, мислим, све је то у реду, ја сам знао да нећете ставити, али ја Вас сад питам, да ли сте прочитали те пресуде, то је мени било најбитније да Ви прочитате, да будете упознати с тиме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, искрено не.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па мени је било битно због тога, јер они стално Вама из Центра за социјални рад па и моја бивша супруга стално неке небулозе Вам шаљу ту и пљују ме пред Вама, и оцрне, праве монструма од мене, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ето нису Вас оцрнили код мене зато што ја то нисам ни прочитао, а не пише.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Прочитао сам ја па ми није добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ништа ми црно о Вама не пишу, него су ме само обавестили да је разведен Ваш брак, да је одређено да Ви вашу децу можете да, односно да Вас деца могу посећивати једном у два месеца, јер је то тако одређено.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: На четири сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном у два месеца и ја то поштујем и ја то одобравам, посете те врсте, крај приче.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Е, то сам хтео да кажем, те посете су одобрене сваког другог месеца на предлог Центра за социјални рад, сваког другог месеца, задњег петка у месецу од четири сата, посета да траје четири сата, ја децу нисам видио од 26.јануара 2007.године, значи 17 месеци, 16 месеци, ја Вас молим да ми ту посету одобрите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ја као председник већа одем тамо где су Вам деца, да их доведем овде и да будем са Вама и са њима? Па немојте молим Вас.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, не, Центар за социјални рад по тој судској одлуци, они су били дужни да ми доведу децу, сад кад треба да се суоче самном, да виде истину у очи, они неће да дођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нашисали су нам.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јер су поново мојој супрузи наредили да она доводи, а ја Вас сад молим, приликом те посете, пошто знам да ће ми клопку направит као и задњи пута што су ми направили, да мој адвокат буде присутан тој посети, да ја имам сведока поред себе да чује каква је то посета и о чему се ради а не да Вама из Центра за социјални рад наређују Вама коме Ви можете да радите шта хоћете, да их пошаљете по шибице, они Вама наређују да Ви сада дајете извештај шта сам ја причао са мојом децом. Па мислим то је страшно, то је страшно, ја пет година нисам причао с мојом децом, ево у шесту годину сам ушао. Тражио сам ђачку књижицу да видим оцене своје деце, не знам ни како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу немојте ове људе да замарате.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па није то замарање господине судија, то је мој живот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте господине Атанасијевићу верујте ми да јесте.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја само ту децу имам и то су ми одузели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте све ове остале људе да замарате са Вашим проблемом?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па мислим стварно нема смисла, ја се надам господине судија, хоћете ли ми одобрити ту посету, као што пише у тој?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја посете одобровама како је одређено, одређено је тако.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Одређено је четири сата тамо, зато Вам то и говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, управо тако.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па добро, надам се да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Пејићу?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Хоћете ли ми дозволити да буде присутан адвокат?

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Извињавам се судија у вези. Ти ћеш дати предлог да ја будем као твој бранилац присутан тој посети, у поднеску, из поднеска који је овај Центар доставио знате, произилази да они траже извештај од стране стражара који ће бити присутан тој посети да се њима достави. Знате, траже неке ствари које су незамисливе, и из тих разлога он тражи да одобрите да ја будем присутан уместо стражара приликом посете његове деце, пошто супруга не прихвата а ни он не прихвата да она буде присутан њиховој посети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па хоћете ли да им сведочите?

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Па не, ја хоћу, он то предлаже, ја Вас молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нема проблема, нема проблема браниоче, одобрено?

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Судија, ја сам само хтео да скратим, то је његов предлог, ја ћу прихватити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одобрено, хвала. Господине Пејићу?

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Извините судија, само ово у погледу времена да повећате, ево како Ви кажете, како је одређено тамо, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите микрофон господине Пејићу.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Господине судија ја сам хтео да кажем, ако ја могу добити другу копију, бојим се да сам погрешно, да Вас нисам добро разумео шта сте Ви тражили од мене, ако схватате, ја сам доста збуњен и доста сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Јер видите, ја сам овде написао на пример, ја познам господина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, не да ли познајете некога, уопштено оно да познајете?

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Него кога сам видио, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него само да ли некога кога познајете од раније, да ли сте га тог дана видели било у касарни у аутобусима, било на Овчари, горе у хангару, само то?

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, да, зато сам хтео да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не оно да ли познајем, познајем Перу, Мику, Жику из неког ранијег времена, јел, него битно је да ли сте их видели, те које познајете да ли сте их видели тада у критично време, дакле касарна-Овчара?

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, да, онда сам ја направио грешку зато што сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћете добити, добићете, али кад ћемо то, то ћемо сутра, па да, онда ћете добит друго можете то вратит.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Претрес се прекида а наставиће се:

-19.06.2008.године, са почетком у 09.30 часова.

Као што знате имамо, позвали смо и за сутра ова четири сведока, Петровић Натк, Ступар Милорада, нису саслушавани Стојисављевић Недељко, није саслушан и Стојановић Срђан, Срђан онај евидентичар четни код Радића.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА